

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: J. F.,
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Viktorem Klímou,
sídlem Melantrichova 477/20, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
sídlem Zborovská 81/11, Praha,

za účasti: V. R. S.. s r.o., IČO: X,
sídlem Vrážská 73/10, Praha,
zastoupená advokátkou Mgr. Hanou Kuncovou,
sídlem Marie Cibulkové 394/19, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2019, č. j. 083344/2019/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2019, č. j. 083344/2019/KUSK, se ve výroku I ruší a věc se v tomto rozsahu vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žaloba se ve zbývajících částech odmítá.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 22 819 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Viktora Klímy, advokáta.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo výrokem I zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Černošice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 19. 11. 2018, č. j. MUCE 69750/2018 OSU (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad k žádosti osoby zúčastněné na řízení rozhodl o umístění a povolení stavby označené jako „*Novostavba rodinných domů na p. p. č. X, X*“ na pozemcích p. č. X, X a X v katastrálním území X, která obsahuje dva identické rodinné domy umístěné na pozemcích p. č. X a X (dále jen „stavba“). Výrokem II napadeného rozhodnutí žalovaný dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl jako nepřipustné odvolání, které podali proti prvostupňovému rozhodnutí Ing. M. P. a V. P..

Obsah žaloby

2. Žalobce uvádí, že je vlastníkem rodinného domu č. p. X na pozemku p. č. X a pozemku p. č. X, které přímo sousedí s pozemky, na nichž byla umístěna předmětná stavba. Namítá, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolacími námitkami. Vytýká žalovanému, že pouze odkázal na vypořádání námitek stavebním úřadem, aniž se zabýval odvolacími důvody a argumenty žalobce ohledně nedostatečné likvidace srážkových vod na pozemcích stavebníka, které žalobce v odvolání podrobně rozvedl. Žalobce v odvolání namítal, že se stavební úřad nevypořádal s námitkami č. 3, 4, 6 a 7 (číselné označení provedl stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí), v nichž žalobce poukázal na problém s likvidací srážkových vod na pozemcích stavebníka, a nesprávně posoudil skutkový stav, neboť zaměnil pojmy likvidace a akumulace dešťové vody. Žalobce v odvolání též poukázal na to, že horní časová mez pro vsáknutí akumulovaného objemu vody do pozemku je technickou normou ČSN 75 9010 stanovena na 72 hodin; do té doby se musí nádrž vyprázdnit, jinak neplní svou funkci. Dle žalobce projektant v dokumentaci doložil, že likvidace takto naakumulovaného objemu srážkové vody vsakem na pozemku stavebníka není v limitu tří dnů možná. Žalobce proto namítal, že stavebník musí zmenšit rozměr staveb, aby bylo možné objem srážkové vody zlikvidovat a nedošlo k ohrožení sousedních parcel zhoršením podmínek pro likvidaci srážkových vod. Žalobce též namítal, že projektant namísto skutečného projektu likvidace srážkových vod pouze vytiskl výpočet z internetového kalkulátoru, podle kterého má plocha nutná k zasáknutí akumulovaného objemu jímky do tří dnů činit 6 794,7 m². Ve výkresech je však navržena rýha o nedostatečné ploše 4 m², která nebyla do kalkulátoru zadána. K tomu dále žalobce odkázal na rozbor této problematiky obsažený v odvolání.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Uvádí, že se zabýval všemi námitkami, přičemž dospěl k závěru, že stavební úřad námitky uspokojivě vypořádal. Povinnost likvidovat srážkové vody na pozemku je dána právními předpisy, způsob likvidace však není pevně stanoven a jeho volba je věcí projektanta a investora. Investor na základě námitek účastníků řízení zvolil dle správních orgánů optimální řešení z hlediska technického, ekonomického i dopadu na životní prostředí. Požadavky účastníků na vybudování veřejné kanalizace jako podmínky pro povolení stavby jsou nereálné. Za správnost projektu odpovídá projektant, nikoli správní orgány, které nemají pro kontrolu výpočtů oprávnění ani příslušnou kvalifikaci. Ke zvolenému řešení se vyjadřují dotčené orgány, které zvolené technické řešení odsouhlasily závazným stanoviskem. V řízení byla zvažována práva všech účastníků řízení. Stavebník má právo provést stavbu na pozemku, který je k tomu určen. Dle žalovaného je z průběhu řízení patrná snaha některých účastníků zabránit výstavbě na pozemcích, v jejichž blízkosti jsou jejich rodinné domy, nebo ji alespoň oddálit. Otázky důsledků staveb na okolí byly vyřešeny již v územně plánovací dokumentaci. Je-li rozhodnutí o umístění stavby v souladu s územním plánem, jde o výkon vlastnického práva v mezích přípustných dle územního plánu. Žalovaný je povinen nejen objektivně zvažovat práva všech účastníků řízení, ale také vést řízení bez zbytečných průtahů, hospodárně, hodnotit, zda stavební záměr není zásahem do práv účastníků řízení nad míru povolenou platnou právní úpravou, a hledat kompromisní řešení vzniklých problémů.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

4. Osoba zúčastněná na řízení odmítá tvrzení, že se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami. K odkazu žalobce na technickou normu uvádí, že není právně závazná. Právně závazná vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), byla dodržena, jak plyne z prvostupňového rozhodnutí. Způsob vypořádání námitek č. 3, 4, 6 a 7 byl dostatečný, neboť z odůvodnění vyplývá, že požadavky vyhlášky č. 501/2006 Sb. stavba splňuje, a to dokonce nadlimitním způsobem s ohledem na nevhodné jílovité podloží. Osoba zúčastněná na řízení má za to, že bylo dostatečně prokázáno, že likvidace dešťových vod bude na jejích pozemcích probíhat v souladu s právními předpisy, výstavba nebude mít negativní dopad na odtokové poměry v území a nebudou ohrožena práva vlastníků sousedních pozemků. K námitkám č. 4, 6 a 7 dodává, že z provedeného výškopisného zaměření plyne, že pozemky p. č. X a X jsou téměř rovinné, pozemek p. č. X se mírně svažuje k severu od pozemku žalobce. Požadavek na vyspádování proto není důvodný. Požadavek na vybudování protipovodňového oplocení je irelevantní, neboť jej nestanoví žádný závazný předpis a není odůvodněn ani charakterem pozemku a jeho okolím. Tvrzení, že pozemek pro výstavbu leží v cestě přirozenému odvodnění lokality, není podloženo. Odvodnění probíhá pod všemi pozemky v rámci puklinového systému. Navržená likvidace srážkových vod odpovídá požadavkům dotčených orgánů, které požadují, aby dešťová voda byla přednostně využívána na zálivku a za tím účelem akumulována. K tomu odkazuje na stanovisko odboru životního prostředí ze dne 15. 12. 2016. K odvodnění dochází částečně výparem a částečně pomalým odtokem vody do podložních vrstev. Osobě zúčastněné na řízení není známo, že by žalobce využíval jakékoli prostředky pro zpomalování vsakování dešťové vody a zlepšení podmínek vsakování, ačkoli situace na jeho pozemku je obdobná. Předmětné pozemky jsou určeny k zastavění a

vlastníci okolních pozemků musí předpokládat, že na nich dojde k výstavbě. V daném případě jde o výstavbu dvou rodinných domů, která je v souladu s územním plánem a výrazně se neliší od okolní zástavby. Z tohoto důvodu považuje osoba zúčastněná na řízení žalobu za šikanózní.

Replika žalobce

5. Žalobce uvádí, že předložil tři znalecké posudky, hydrologický posudek RNDr. P. Č. ze dne 8. 5. 2010, hydrogeologické posouzení zpracované RNDr. J. D., Ph.D., z října 2019 a hydrogeologické posouzení zpracované RNDr. I. K. z ledna 2019, z nichž plyne, že výpočet stavebníka o podmáčení pozemků v důsledku nedostatečného zasakování srážkové vody na pozemcích stavby je podstatně a záměrně vadný. K závěru o vadnosti výpočtu stavebníka o podmáčení pozemků v důsledku nedostatečného zasakování srážkové vody na pozemcích stavby dospěl i žalovaný v rozhodnutí ze dne 29. 8. 2019, č. j. 114713/2019/KUSK, jímž zrušil stavební povolení, které se týkalo stejné stavby na protilehlých pozemcích p. č. X, X a X. Dle žalobce též fotografie z místa stavby po zahájení výstavby ze dne 31. 8. 2020, 16. 9. 2020 a 25. 10. 2020 dokládají problém se spodní vodou na předmětných pozemcích. Zdůrazňuje, že fotografie nebyly pořízeny po deštích. Po deštích je v místě situace taková, jak plyne z hydrologického posudku RNDr. P. Č. ze dne 8. 5. 2010. Přestože norma ČSN 75 9010 slouží primárně jako návod k postupu, nelze ji dle názoru žalobce zcela ignorovat a projekty realizovat v úplném rozporu s ní tak, jak to činí projektant. Žalobce v odvolání upozornil na zásadní problém ohledně nedodržení horní časové meze 72 hodin stanovené pro vsáknutí akumulovaného objemu vody do pozemku. Projektant v dokumentaci uvedl, že likvidace naakumulovaného objemu je vsakem na pozemku stavebníka v limitu tří dnů nemožná. Žalobce se domnívá, že nelze z technické normy takto vybočit a v důsledku zhoršení podmínek pro likvidaci srážkových vod ohrožovat sousední pozemky. Žalobce má za to, že nebyla dodržena ani vyhláška č. 501/2006 Sb., neboť stavba je v rozporu s § 20 odst. 1 této vyhlášky. Žalobce nesouhlasí s názorem osoby zúčastněné na řízení ohledně bezproblémové likvidace dešťových vod na pozemcích, absence negativních dopadů výstavby na odtokové poměry v území a do práv vlastníků sousedních pozemků. K tomu upozorňuje na závěry hydrogeologických posudků. Uvádí, že z hydrogeologického posouzení vsakování srážkových vod na pozemcích p. č. X, X, X a X z října 2019 od hydrogeologa RNDr. J. V. D., Ph.D., které žalobce zajistil, vyplývá, že žalobci hrozí přímý zásah do vlastnických práv, nemalá škoda na majetku a zhoršení pohody bydlení v podobě podmáčení pozemku v důsledku nedostatečného vsakování vody na pozemcích zamýšlené stavby. Z tohoto posudku plyne, že hydrogeologické posouzení možnosti likvidace srážkových vod na pozemcích p. č. X a X RNDr. I. K. ze dne 8. 1. 2019 z hlediska zjištěných vsakovacích schopností místního horninového prostředí a odtokových poměrů lze vztáhnout i na pozemky p. č. X a X. Podle uvedeného posudku nelze za likvidaci srážkových vod označit jejich akumulaci v záchytných jímkách nebo retenčních nádržích. Likvidace srážkových vod vsakem do vod podzemních v daném území není reálná z důvodu malé propustnosti horninového prostředí a vysoké hladiny podzemní vody (2 m pod terénem, ve srážkově bohatých obdobích i výše), což znamená velmi malý objem pórů v zeminách pro vsak vody, v důsledku čehož dojde k podmáčení pozemků jak v místě vsakování, tak ve směrech mělkého odtoku vsakované vody. Velmi malý spád hladiny znamenající i velmi pomalý odtok vsakované vody z místa vsaku spolu s velmi malou propustností horninového prostředí znamená vysokou pravděpodobnost zamokření terénu v místě vsaku a v jeho

okolí vlivem neodtékající zasakované vody. Likvidaci srážkových vod je proto nutné řešit jiným způsobem než vsakem do vod podzemních. Za potenciálně nejvíc ohrožené pozemky vsakem srážkových vod v okolí pozemků s plánovanou výstavbou je považován i pozemek žalobce p. č. X. Bez vyřešení realizovatelného a bezpečného nakládání se srážkovými vodami z hlediska rizik podmáčení okolních pozemků znalecký posudek nedoporučuje realizaci zamýšlených staveb. Ke stejnému závěru dospěl i RNDr. I. K. v hydrogeologickém posouzení z ledna 2019. Závěrům odborníků by měl soud přikládat náležitou váhu. Žalobce dodává, že dosud nemá problém s podmáčením svého pozemku, existuje však důvodná obava, že po realizaci předmětné stavby k podmáčení dojde. Stavební úřad se nevypořádal s jeho námitkami ohledně nedostatečné likvidace srážkových vod na pozemcích stavebníka a nikterak se nezabýval odvolacími důvody. Byť lze očekávat, že v lokalitě dojde k další výstavbě, nesmí narušovat práva vlastníka sousední nemovitosti nad míru přiměřenou místním poměrům. K tomu poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 12. 9. 2008, č. j. 2 As 49/2007-191, podle kterého má vlastník sousední nemovitosti právo na to, aby *„(krajinné) poměry v území, v němž se jeho majetek nachází, byly změněny pouze v zákonných mezích a zákonným způsobem.“* Odmítá nařčení osoby zúčastněné na řízení z podání šikanózní žaloby, neboť pouze využívá dostupných prostředků k obraně svých práv před negativními důsledky předmětné stavby. Žalobce je přesvědčen, že stavba, kterou považuje za megalomanskou, způsobí přímý zásah do jeho vlastnických práv obtěžováním nadměrným hlukem, prachem a zvýšenou intenzitou dopravy, zhoršení pohody bydlení a trvalé znehodnocení a poškození jeho pozemků podmáčením.

Splnění podmínek řízení a rozsah soudního přezkumu

6. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
7. V části, v níž bylo výrokem II napadeného rozhodnutí podle § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřípustné zamítnuto odvolání podané jinými osobami, se napadené rozhodnutí zjevně nedotýká veřejných subjektivních práv žalobce (práva na projednání věci v odvolacím řízení), který ani dotčení na svých právech v tomto ohledu netvrdí. Žalobce proto nebyl k jeho napadení žalobou dle § 65 s. ř. s. aktivně legitimován a žalobu je v této části třeba odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou.
8. V části, v níž žaloba směřuje proti výroku I napadeného rozhodnutí, byla podána osobou k tomu oprávněnou, a je tedy věcně projednatelná. Soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž ho přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

9. Dne 7. 6. 2017 podala osoba zúčastněná na řízení žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení pro stavbu. Dle dokumentace pro územní a stavební řízení (datována říjnem 2016, v průběhu řízení však byla zjevně upravována) stavba zahrnuje dva rodinné domy o jedné bytové jednotce na pozemcích p. č. X a p. č. X. Výměra každého z pozemků je 1 053 m². Půdorys rodinných domů byl navržen o

rozměrech 9,1 x 23,06 m se zastavěnou plochou hlavní stavby 209,85 m². Zpevněné plochy vjezdu, vstupu a terasy byly navrženy o celkové ploše 104,65 m², plocha zeleně měla být 738,5 m². Pozemek p. č. X bezprostředně sousedí s pozemkem p. č. X. Dle technické zprávy je třeba zajistit odvod dešťových vod směrem od objektu. Likvidace dešťových vod byla navržena jejich akumulací pro možnost dalšího využití pro závlahu zahrady s přepadem do vsakovacího objektu umístěného na pozemku (likvidace dešťových vod přirozeným vsakem). Zpevněné plochy před objektem měly být odvodněny do vsakovací rýhy o objemu 5 m³. Štěrkový podsyp terasy je odvodněn do akumulární nádrže o objemu 10 m³, do které jsou jímány dešťové vody ze střech. V koordinační situaci je zakreslena dešťová kanalizace se záchytnou jímkou 10 m³ a vsakovací jímkou (vsakovací rýhou 4 m³) v jihozápadní části pozemků, odvodnění ze štěrkového podsypu terasy do akumulární nádrže a vsakovací rýha pro odvodnění zpevněné plochy vstupu a vjezdu.

10. Součástí spisové dokumentace je též souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Černošice, odboru životního prostředí, ze dne 15. 12. 2016, č. j. MUCE 84648/2016 OŽP/Ště (dále jen „stanovisko ze dne 15. 12. 2016“), v němž bylo stanoveno, že srážkové vody musí být přednostně využívány pro zálivku a za tím účelem akumulovány. Srážkové vody musí být zasakovány na vlastním pozemku a nesmí negativně ovlivnit sousední pozemky ani kvalitu podzemních a povrchových vod. Zasakování srážkových vod musí probíhat minimálně 1 m nad hladinou podzemní vody.
11. Stavební úřad oznámil zahájení řízení o žádosti osoby zúčastněné na řízení oznámením ze dne 31. 7. 2017. Stavební úřad upustil od ohledání na místě a ústního jednání s tím, že mu jsou poměry staveniště dobře známy a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby. Účastníci byli poučeni o tom, že námitky, popřípadě důkazy, mohou uplatnit do 15 dnů od doručení tohoto oznámení, jinak k nim nebude přihlášeno. Oznámení bylo doručeno žalobci dne 3. 8. 2017. Současně stavební úřad vyzval žadatele k doložení chybějících dokladů, mimo jiné k dořešení způsobu likvidace dešťových vod prostřednictvím akumulární jímky, neboť jejich likvidace pouze vsakem je v rozporu se stanoviskem ze dne 15. 12. 2016 (v situaci kanalizace v projektové dokumentaci je nadále zakreslena pouze vsakovací, nikoli akumulární jímka, která byla umístěna na pozemku p. č. X při hranici s pozemkem p. č. X).
12. Dne 7. 8. 2017 žalobce na stavebním úřadě nahlédl do spisu a uplatnil do protokolu námitky, které se týkaly zejména nesouhlasu s realizací balkónu orientovaného k pozemku žalobce a umístění odvodu spalin z plynového kotle vytápění na fasádu rodinného domu. Namítal také, že přesahy budov nejsou v souladu s územním plánem. Dále žalobce uplatnil písemné námitky, které došly stavebnímu úřadu dne 17. 8. 2017. V nich mj. uvedl, že požaduje doplnit projektovou dokumentaci o vypracování hydrogeologického posudku, který posoudí možnosti zasakování dešťových vod na pozemku p. č. X a X a jeho vliv na pozemek p. č. X (námitka označená stavebním úřadem č. 3), dále žádal vyspádování pozemků p. č. X a X směrem od svého pozemku p. č. X, aby bylo maximálně omezeno riziko přítoku povrchové vody na pozemek žalobce (námitka označená stavebním úřadem č. 4), navrhl, aby dle závěru hydrologického posudku s ohledem na objem výstavby byla jako jediné systémové opatření vybudována dešťová kanalizace před zahájením výstavby (námitka č. 5), bylo vybudováno protipovodňové oplocení po celé délce sousedící s pozemkem p. č. X (námitka č. 6). Namítal, že pozemek pro plánovanou výstavbu p. č. X leží v cestě přirozenému odvodnění lokality (námitka č. 7). Namítal také, že v projektové dokumentaci vytápění rodinného domu na pozemku p. č. X je navržen odvod spalin do

fasády, a žádal, aby odvod spalin kotle pro vytápění domu byl realizován technicky a projekčně nad střechu domu nebo orientován k pozemku p. č. X.

13. Podáními ze dne 17. 8. 2017, 4. 9. 2017, 31. 1. 2018, 12. 2. 2018 a 24. 5. 2018 žadatel doplnil podklady, mj. situační výkres s akumulací jímky, vyjádření projektanta k námitkám účastníků a opravené části projektové dokumentace. Ve vyjádření k námitkám žalobce Ing. D. A. uvedl, že na základě připomínky žalobce bylo upraveno vedení odtahu od plynového kotle, který byl přemístěn nad střechu, a tato změna byla zapracována do projektové dokumentace.
14. Dne 15. 6. 2018 informoval stavební úřad účastníky o doplnění podkladů a poučil je o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Žalobce byl seznámen s podklady dne 9. 7. 2018. V podání ze dne 11. 7. 2018 zopakoval, že požaduje doplnit projektovou dokumentaci o vypracování hydrogeologického posudku, neboť osoba zúčastněná na řízení nedoplnila hydrogeologický posudek, který jednoznačně vyloučí zaplavení sousedních pozemků. Namítal, že v doplnění osoby zúčastněné na řízení není vypracován systém řešení vsakování srážkových vod včetně její likvidace dle ČSN 759010. Uvedl, že dle kontrolního hydrogeologického posudku žalobce je záměr výstavby rodinných domů zcela nevhodný. Projektant v projektu uvedenou normu zcela opomíjí a uvádí dle žalobce zavádějící informace. Plocha domu vygeneruje takové množství vody, že je uvedené pozemky neumožní vzhledem k objemu výstavby pojmout. Použité kalkulace výpočtu neodpovídají platné normě (stavebním úřadem označeno jako námitka č. 17). Dále žalobce mj. upozornil, že nebylo doplněno vyspádování pozemku směrem od jeho nemovitosti ani protipovodňové oplocení. K námitce ohledně odvodu spalin poznamenal, že došlo k doplnění žadatelem (označeno stavebním úřadem jako námitka č. 25).
15. Dne 19. 11. 2018 vydal stavební úřad prvostupňové rozhodnutí, jímž k žádosti osoby zúčastněné na řízení rozhodl o umístění a povolení stavby a stanovil podmínky pro její umístění a provedení. V rámci podmínek pro umístění stavby rodinného domu na pozemku p. č. X stanovil, že dešťové vody ze střechy rodinného domu budou svedeny čtyřmi svody ležatou dešťovou kanalizací do akumulací nádrže na dešťovou vodu kruhového půdorysu o objemu 10 m³, která bude umístěna na pozemku p. č. X při jihozápadní straně rodinného domu (z poloviny pod venkovní terasou). Bezpečnostní přepad z akumulací nádrže délky 3 m bude zaústěn do vsakovací jímky (rýhy) o půdorysném rozměru 4 x 1 (objem 4 m³), která bude umístěna na pozemku p. č. X rovnoběžně se společnou hranicí s pozemkem p. č. X, resp. X, tj. osa nádrže i podélná osa vsakovací rýhy se kryje s prodloužením podélné osy umístěvaného rodinného domu. Shodná podmínka byla stanovena pro umístění rodinného domu na pozemku p. č. X s tím, že akumulací nádrž na dešťovou vodu bude umístěna na pozemku p. č. X při jihozápadní straně rodinného domu a vsakovací jímka bude umístěna na pozemku p. č. X rovnoběžně se společnou hranicí s pozemkem č. p. X, resp. X, resp. X, tj. osa nádrže i podélná osa vsakovací rýhy se kryje s prodloužením podélné osy umístěvaného rodinného domu. V rámci podmínek pro provedení stavby stavební úřad stanovil, že povrchové vody ze střech a zpevněných ploch budou likvidovány na vlastním pozemku tak, aby nebyly dotčeny zájmy majitelů sousedních nemovitostí ani zájem obecní. Dešťové vody ze střechy obou rodinných domů budou odvedeny do akumulací nádrže na dešťovou vodu o objemu 10 m³ s bezpečnostním přepadem do vsakovací jímky (rýhy) o objemu 4 m³. Terénní úpravy budou spočívat v dorovnání terénu těsně kolem objektu, jeho plynulým přechodem na okolní terén a v rozprostření ornice kolem objektu v místech zasažených stavbou.

Případné terénní úpravy při společných hranicích se sousedními pozemky budou provedeny tak, aby sousední mezující pozemky nebyly dotčeny povrchovou vodou stékající z pozemku p. č. X, resp. X v míře větší než je stav stávající. Dále bylo stanoveno, že budou v plném rozsahu splněny podmínky stanoviska ze dne 15. 12. 2016. Srážkové vody musí být přednostně využívány pro zálivku a za tím účelem akumulovány. Srážkové vody musí být zasakovány na vlastním pozemku a nesmí negativně ovlivnit sousední pozemky ani kvalitu podzemních a povrchových vod. Zasakování srážkových vod musí probíhat minimálně 1 m nad hladinou podzemní vody. K námitkám žalobce č. 3, 4, 7 a 17 stavební úřad uvedl, že předložená dokumentace pro územní a stavební řízení nebyla doplněna hydrogeologickým posudkem, neboť ten byl zpracován pro protější pozemky p. č. X a X a předložen v řízení, které se týká umístění a provedení dvou stejných rodinných domů na těchto pozemcích. Z tohoto hydrogeologického průzkumu – Posouzení možností vsakování srážkových vod zpracovaného společností S. G., a.s., vyplynulo, že sousední pozemky p. č. X a X jsou méně příznivé až nepříznivé pro vsakování srážkových vod. Stavební úřad dovedl, že tomu na předmětných pozemcích p. č. X a X nebude jinak. Dešťová voda je proto likvidována přednostně nikoli vsakem, ale akumulací prostřednictvím jímky na dešťovou vodu o objemu 10 m³, jejíž velikost je pro likvidaci dešťových vod dostatečná vzhledem k zastavěné ploše novostaveb rodinných domů. Do vsaku je zaústěn pouze bezpečnostní přepad z akumulační jímky a vsakem bude likvidována i dešťová voda ze zpevněných ploch. Likvidace dešťové vody převážně akumulací na vlastním pozemku a její využití pro zálivku zahrady byl požadavek dotčeného orgánu, s nímž je projektová dokumentace v souladu. Umístění systému pro likvidaci dešťových vod je dle názoru stavebního úřadu navrženo tak, aby eliminovalo veškerá možná rizika a nijak neovlivňovalo sousední pozemky. Požadavek na vyspádování pozemků směrem od pozemku žalobce shledal stavební úřad vzhledem ke způsobu likvidace dešťových vod nedůvodným. Dále uvedl, že dle § 21 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb. je vsakování dešťových vod na pozemcích staveb pro bydlení splněno, jestliže poměr výměry části pozemku schopné vsakování dešťové vody k celkové výměře pozemku činí v případě samostatně stojícího rodinného domu a stavby pro rodinnou rekreaci nejméně 0,4. V daném případě je poměr nezastavěné plochy k celkové ploše 738,5 m² / 1053 m², tj. cca 0,701. Tudíž je vsakování na vlastním pozemku dle předmětné vyhlášky splněno, a to s velkou rezervou, která jde částečně na úkor nevhodnému jílovitému podloží. Navíc je převážná část dešťové vody jímána do akumulační jímky o objemu 10 m³ a bude následně využívána pro zálivku zahrady. Stavební úřad má za to, že likvidace dešťových vod na pozemcích stavebníka je tímto dostatečně prokázána a novostavby obou rodinných domů nebudou mít negativní dopady na odtokové poměry v území a nebudou ohrožena ani práva vlastníků sousedících pozemků. Stavební úřad proto námitkám nevyhověl. K námitce č. 6 uvedl, že požadavek na vybudování protipovodňového oplocení je irelevantní, neboť stavební zákon, prováděcí vyhlášky, vyhlášky města Černošice ani platný územní plán lokality nic takového nepožadují. K námitce č. 11 a 25 konstatoval, že na základě této námítky bylo upraveno vedení odtahu plynového kotle, který byl přemístěn nad střechu. Změna byla zapracována do projektové dokumentace. K námitkám P. M. (námitky č. 15 a 16) stavební úřad k likvidaci dešťových vod na pozemcích záměru dále konstatoval, že původní návrh počítal pouze se vsakem, tento způsob likvidace dešťových vod však byl v rozporu s požadavkem vodoprávního úřadu. Předložená dokumentace byla doplněna o likvidaci dešťových vod akumulací. Dešťová voda ze střechy rodinného domu je proto likvidována přednostně nikoliv vsakem, ale akumulací

prostřednictvím jímky na dešťovou vodu o objemu 10 m³, jejíž velikost je pro likvidaci dešťových vod dostatečná vzhledem k zastavěné ploše novostaveb rodinných domů. Do vsaku je zaústěn pouze bezpečnostní přepad z akumulární jímky a vsakem bude likvidována i dešťová voda ze zpevněných ploch. Jelikož dešťová voda z plochy cca 210 m² bude akumulována prostřednictvím nepropustné jímky a na zbývající ploše pozemků bude dešťová voda likvidována vsakem jako dosud, dojde, co se týče likvidace dešťových vod, dle mínění stavebního úřadu, ke zlepšení stávajícího stavu.

16. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal, že se stavební úřad nevypořádal s námitkami č. 3 až 7. Uvedl, že žalobce i další účastníci poukazovali na problém s likvidací srážkových vod na pozemku žadatele, neboť jílovitá zemina v lokalitě je nevhodná pro vsakování a vzhledem k velikosti staveb dojde k zaplavování okolních pozemků. Žalobce v odvolání namítal, že stavební úřad uvedl, že dešťová voda bude likvidována přednostně nikoli vsakem, ale akumulací prostřednictvím jímky na dešťovou vodu o objemu 10 m³, jejíž velikost označil za dostatečnou, bez opory ve výpočtech, projektu či stavebních normách. Namítal také, že akumulace není likvidací a stavební úřad nesprávně oba pojmy zaměňuje. Dle žalobce projekt neřeší vyprázdnění akumulární jímky, tedy likvidaci zadržovaného objemu, která je pro danou věc podstatná. Uvádí, že po pár hodinách deště dojde k vyčerpání akumulární schopnosti nepropustné jímky. Voda se pak musí vypustit, případně vypařit, což není u podzemní nepropustné nádrže možné. Jímka tak nebude plnit ochrannou funkci, neboť po jejím naplnění voda, která dopadne na střechu stavby, přeteče na sousední pozemky, neboť se s ohledem na velikost stavby nebude mít kam zasáknout. Žalobce poukazuje na to, že horní časová mez pro vsáknutí akumulovaného objemu vody do pozemku je stanovena na 72 hodin. Do té doby se nádrž musí vyprázdnit, jinak neplní svou ochrannou funkci a voda ze zpevněných ploch začne volně téct na sousední pozemky. Sám projektant dle žalobce v dokumentaci doložil, že likvidace takto naakumulovaného objemu vsakem na pozemku stavebníka je v limitu tří dnů nemožná. Stavební úřad přitom jinou likvidaci nepřipouští (vypouštění do kanalizace, hluboké zasakovací studny). Dle žalobce tedy musí žadatel zmenšit rozměr staveb tak, aby objem srážkové vody bylo možné zlikvidovat na jeho pozemku a aby neohrozil sousední pozemky zastavěním a zpevněním velkých ploch a s tím souvisejícím zhoršením podmínek pro likvidaci srážkových vod. Žalobce namítal absenci projektu likvidace srážek. Poukázal na normy ČSN 75 9010 Vsakovací zařízení srážkových vod a TNV 75 9011 Hospodaření se srážkovými vodami. Namítal, že stavební úřad nepředložil argumenty opírající se o tyto normy a přebírá pouze nepravdivá tvrzení z vyjádření projektanta ze dne 12. 1. 2018. Namítal, že projekt porušuje normu ČSN 75 9010, ačkoli se k ní hlásí (část dokumentace označená jako „Návrh vsakovacího zařízení srážkových vod dle ČSN 75 9010“). Dle žalobce z vytištěného výpočtu z internetového kalkulátoru, který žadatel předložil namísto skutečného projektu likvidace srážek, plyne, že plocha nutná k zasáknutí akumulovaného objemu jímky do tří dnů má být 6 794,7 m², navrhuje však rýhu o ploše 4 m², což je zcela nedostatečné. Při dimenzování zařízení na likvidaci srážkových vod je třeba sledovat tři parametry, retenční objem, povinnou dobu prázdnění a velikost zasakovací plochy. Nestačí mít akumulární jímku, musí se do tří dnů vyprázdnit. Nemá-li kam, další retenční schopnost nemá. Nepropustná akumulární jímka tak není zařízením na likvidaci srážkových vod ve smyslu příslušných norem. V projektu dle žalobce návrh likvidace srážkových vod chybí, a nejsou tak splněny požadavky vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, a vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, a stavební povolení nemělo být vydáno. Žalobce namítal, že sám stavební úřad

v podmínkách pro provedení stavby požaduje, aby byly povrchové vody ze střech a zpevněných ploch likvidovány na vlastním pozemku tak, aby nebyly dotčeny zájmy vlastníků sousedních pozemků, fakticky však na tuto podmínku rezignoval. Stavební úřad bez argumentace a výpočtů konstatoval, že je obecně známou skutečností, že lokalita „N. L.“ je pro zasakování dešťových vod spíše nevhodná a likvidací dešťových vod ze střech staveb jejich akumulací dojde nepochybně ke zlepšení stávajícího stavu, a dále že likvidace dešťových vod na pozemcích stavebníka je dostatečně prokázána a stavba nebude mít negativní dopady na odtokové poměry v území a nebudou ohrožena práva vlastníků sousedních pozemků. S tím žalobce nesouhlasí. Dle žalobce bude mít stavba negativní účinky. Žalobce namítal absenci výpočtu potřebného objemu nádrže. Projekt neodůvodnil dostatečnost objemu 10 m³ pro jímání srážek. Žalobce tvrdil, že v části námitek z 10. 7. 2018 prokazoval, že projektant pracuje s chybnými parametry pro výpočet retenčního objemu nádrže a správně mu měl vyjít objem 17,9 m³. Namítl také, že projektant použil kalkulátor pro vsakovací nádrž, kterou v projektu nenavrhuje (navržena je nepropustná nádrž), nadto s nedbale zadanými parametry. V projektech likvidace srážkových vod obecně slouží výpočet retenčního objemu nádrže ke stanovení optimálního objemu retence vzhledem k době potřebné na vsáknutí likvidovaného objemu vody. Tento výpočet nelze použít pro stanovení potřebného objemu nepropustné akumulární nádrže. Projektant chybně vydává výpočet retenčního objemu vsakovací nádrže z internetového kalkulátoru za potřebný objem akumulární nepropustné jímky a stavební úřad tento postup přejímá. Tyto výpočty však nelze zaměňovat. Zatímco totiž vsakovací zařízení počítá s mizením vody v každém okamžiku, a proto se pracuje s koeficientem vsaku, při akumulaci pro jiné využití není jasné, kdy a kam se voda použije. Projekt využití vody nekvantifikuje. Když prší, nelze předpokládat, že bude používána v téže chvíli voda z akumulární jímky na zálivku. Pokud by byla, došlo by k ohrožení okolních pozemků. Když se nebude používat, nádrž se zaplní. Nebylo prokázáno, že by chybným výpočtem stanovený retenční objem vsakovacího zařízení byl relevantní pro stanovení potřebného objemu nepropustné akumulární jímky, aby nedošlo k ohrožení okolních pozemků zaplavením po jejím naplnění. Účastníci řízení měli od počátku řízení důvodné pochyby, zda projektant zjišťoval možnost vsakování v místě. V původní verzi dokumentace projektant tvrdil, že pozemky mají vysokou schopnost vsaku povrchových vod, přičemž tato formulace zůstala v souhrnné technické zprávě v bodě B.8.b v části „odvodnění staveniště“. Až na základě námitek účastníků žadatel předložil vlastní geologický průzkum, který pouze potvrdil, že místní podloží je pro zasakování nevhodné. Jeho součástí nebylo navržení odpovídajícího technického řešení, nebyl zpracován model vsakování ani vyhodnocen předmětný projekt. O odborné prokázání funkčnosti technického řešení však účastníci usilovali především, neboť z pozemků žadatele bez staveb dochází k zaplavování okolí. Výstavba čtyř rozměrných staveb a zpevněných ploch povede ke zhoršení situace. Vzhledem k obavě, že projektant nemá hydrogeologické znalosti k návrhu funkčního řešení, účastníci žádali, aby stavební úřad vyžádal zpracování takového řešení, z něhož bude prokazatelné, že výstavba nezhorší stávající situaci a nezkrátí jejich práva. Na tento požadavek stavební úřad rezignoval. Nevysvětlil, o jaká zjištění opřel závěr, že likvidací dešťových vod jejich akumulací dojde ke zlepšení stávajícího stavu. Odkaz na § 21 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb. nelze považovat za důkaz, že vsakování na vlastním pozemku bude splněno. Toto ustanovení představuje pouze obecnou podmínku, aby bylo možné pozemek prohlásit za stavební. Nezabývá však stavebníka povinností na základě odborného hydrogeologického posudku posoudit vhodnost pozemku pro zasakování a technicky ji vyřešit, a stavební úřad

povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ignorováním požadavku na prokázání funkčnosti technického návrhu řešení likvidace srážkových vod může dojít k zásahu do vlastnického práva účastníků a k zaplavení jejich pozemků. Žalobce poukázal též na to, že stavební úřad nespecifikoval, jak bude řešeno odvodnění staveniště po dobu výstavby, kdy dojde k odstranění zeminy, která jediná má dle hydrogeologických posudků retenční schopnost. V případě skrývky, výkopových prací, stavby a zpevnění ploch před zprovozněním akumulace dojde k ohrožení sousedních pozemků.

17. Součástí správního spisu je hydrogeologické posouzení možnosti likvidace srážkových vod z ledna 2019, které se týká pozemků p. č. X a X, zpracované RNDr. I. K., které k odvolání připojili Ing. M. P. a V. P.. Dle jeho závěrů se v daném místě hladina podzemní vody v období nižších stavů nachází v hloubce 2 až 2,5 m, za vyšších stavů lze předpokládat hladinu na úrovni 1,5 až 2 m pod terénem, vyskytující se horniny jsou slabě až velmi slabě propustné. V posudku jsou uvedeny koeficienty vsaku dle ČSN 75 9010 vypočtené pro vrty hloubené na uvedených pozemcích v rámci hydrogeologického průzkumu v roce 2017 a výpočet rozměrů vsakovacího objektu pro plochu 223,5 m². Vzhledem k přírodním podmínkám je konstatováno, že z ploch střech a dalších zpevněných ploch daných rozměrů je způsob likvidace srážkových vod zasakováním do nesaturované zóny horninového prostředí prostřednictvím vsakovacích objektů nežádoucí, neboť zvýší dotaci vod do podzemí, vedl by ke zvýšenému podmáčení posuzovaných pozemků v okolí míst vsakování, které by se projevilo zvýšením podzemního odtoku směrem k okolním pozemkům, které již nyní za vyšších stavů hladin podzemní vody a přívalových dešťů trpí podmáčením. Způsob likvidace srážkových vod nebude zcela vyřešen vybudováním retenčních nádrží na zálivku zahrad, neboť zálivka nebude v době srážek aplikována a vzhledem k možnému zvýšení povrchového odtoku směrem k okolním pozemkům by to nebylo žádoucí. RNDr. I. K. konstatoval, že likvidaci srážkových vod je třeba při uvedených plochách výstavby řešit jiným způsobem než pouhým vsakováním v kombinaci s akumulační nádrží na zálivku.
18. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jímž odvolání žalobce výrokem I zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění konstatoval, že stavební úřad se se všemi námitkami vypořádal a žalovaný považuje toto vypořádání za dostatečně odůvodněné. Umístění stavby je v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací, stavba je umístěna podle platné změny č. 1 územního plánu Černošice ve funkční ploše bydlení v rodinných domech. Je splněna podmínka zastavěnosti pozemku, podílu zeleně, výšky stavby, stavba je v souladu s obecnými požadavky na stavby. Stavební úřad je vázán návrhem stavebníka, který je povinen projednat. Řada námitek účastníků řízení je dle žalovaného v rovině subjektivních názorů na velikost či vzhled stavby a subjektivních pocitů týkajících se znehodnocení sousedních pozemků, ke kterému nemůže stavební úřad přihlížet. Všechny námitky byly stavebním úřadem akceptovatelným způsobem vyvráceny a z uvedených důvodů jim nebylo vyhověno, a to včetně námitek, které se týkaly hydrogeologického posudku (zpracovaného pro všechny čtyři stavby stavebníka umístované v lokalitě) konstatujícího málo příznivé až nepříznivé podmínky pro vsakování srážkových vod, a s tím souvisejícího řešení likvidace dešťových vod nikoli vsakem, ale částečnou akumulací prostřednictvím dostatečně velkých jímek, schváleného dotčeným orgánem. Jejich vypořádání považuje žalovaný za dostatečné a přehledné.

Posouzení žalobních bodů

19. Žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolacími námitkami, které se týkaly zejména likvidace srážkových vod na pozemcích žadatele.
20. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků (§ 68 odst. 3 správního řádu). To platí i pro rozhodnutí o odvolání (§ 93 odst. 1 správního řádu). Z ustálené judikatury NSS plyne, že „[f]unkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené.“ (rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). V rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, NSS konstatoval, že „[n]evypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].“ Rovněž Ústavní soud ve své judikatuře zdůrazňuje, že požadavek řádného a vyčerpávajícího zdůvodnění rozhodnutí orgánů veřejné moci je jednou ze základních podmínek ústavně souladného rozhodnutí (nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 2. 2000, sp. zn. III. ÚS 103/99, či ze dne 28. 8. 2001, sp. zn. I. ÚS 60/01). Současně platí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Institut nepřezkoumatelnosti nelze vztáhnout na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, či ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 362/2018-23). Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2020, č. j. 8 Afs 223/2018-34). Při přezkumu napadeného rozhodnutí může soud vycházet výlučně z odůvodnění rozhodnutí, které přezkoumává. Nedostatky odůvodnění způsobující nepřezkoumatelnost nelze dodatečně zhojit ve vyjádření k žalobě (viz např. rozsudek NSS ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58, či ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71) či vyjádřením osoby zúčastněné na řízení. Soud nemůže chybějící úvahy za správní orgán dovozovat ani z obsahu správního spisu (viz rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53).
21. Soud se ztotožňuje s žalobcem, že žalovaný se s jeho odvolacími námitkami, které se týkaly způsobu likvidace srážkových vod, resp. nedostatečného posouzení tohoto okruhu námitek stavebním úřadem, přezkoumatelným způsobem nevypořádal. Žalobce v podaném odvolání podrobně argumentoval, proč považuje vypořádání námitek stavebním úřadem za nedostatečné, a namítal, že vyslovené závěry ohledně likvidace srážkových vod na pozemku žadatele jejich akumulací, resp. dostatečné velikosti

akumulační jímky a absenci negativního vlivu na okolní pozemky (či zlepšení stávajícího stavu) jsou nepodložené, postrádají podklad v projektové dokumentaci, výpočtech a technických normách. Dále vytýkal stavebnímu úřadu, že neobjasnil úvahy, jimiž byl veden, že zaměňoval akumulaci a likvidaci srážkových vod (akumulační jímka není sama o sobě zařízením na likvidaci srážkových vod) a jeho argumentace postrádá oporu v normách ČSN 75 9010 a TNV 75 9011. Namítal absenci skutečného projektu likvidace srážek a s tím související porušení vyhlášky č. 499/2006 Sb. a vyhlášky č. 268/2009 Sb. Tvrdil, že byť v podmínkách pro provedení stavby stavební úřad stanovil, že povrchové vody ze střech a zpevněných povrchů budou likvidovány na vlastním pozemku tak, aby nebyly dotčeny zájmy vlastníků sousedních pozemků, fakticky na splnění této podmínky rezignoval. Žalobce poukazoval na to, že zejména chybí výpočet potřebného objemu nádrže, aby nedošlo k ohrožení okolních pozemků zaplavením. Argumentoval, proč pro stanovení objemu akumulační jímky nelze použít výpočet předložený žadatelem, zpochybňoval údaje, z nichž tento výpočet vycházel, tvrdil, že dle jeho výpočtu by objem měl být větší, a namítal, že projekt ani stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí neřeší likvidaci akumulované vody, resp. nekvantifikuje její využití pro zálivku, kdy při dešti nebude voda k tomuto účelu užívána (pokud by byla, ohrozilo by to okolní pozemky). Namítal také, že z výpočtu předloženého žadatelem plyne, že plocha navržené zasakovací rýhy je zcela nedostatečná, a tvrdil, že řešení v projektu odporuje normě ČSN 75 9010, byť na ni výpočet odkazuje. Současně namítal, že splnění požadavku dle § 21 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb. je třeba chápat jako podmínku pro vymezení stavebního pozemku, nezabývá však žadatele povinností posoudit vhodnost pozemku pro vsakování dle hydrogeologického posudku a předložit odpovídající technické řešení a stavební úřad povinností zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nebude-li prokázána funkčnost řešení likvidace srážkových vod, může dojít k zásahu do vlastnického práva a zaplavení pozemků.

22. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí omezil na konstatování, že všechny námítky byly stavebním úřadem vyvráceny akceptovatelným způsobem a žalovaný považuje jejich vypořádání za dostatečně odůvodněné. Ačkoli není nutné, aby odvolací správní orgán opakoval již vyřčené závěry správního orgánu I. stupně, a může na ně v podrobnostech odkázat, musí být z jeho rozhodnutí patrné, jakými úvahami byl veden při přezkumu těchto závěrů na základě odvolacích námitek a proč považuje námítky uplatněné v odvolání za liché, mylné či vyvrácené. V daném případě žalobce konkrétním způsobem zpochybňoval závěry stavebního úřadu ohledně likvidace dešťových vod. Žalovaný však nikterak nevysvětlil, proč tyto odvolací námítky vyhodnotil jako nedůvodné, resp. jak o výše uvedených námitkách žalobce uvažil. Z napadeného rozhodnutí není mj. zřejmé, zda a na základě jakých podkladů či úvah žalovaný aproboval závěr stavebního úřadu o dostatečné kapacitě akumulační jímky, zda tento závěr vycházel z výpočtu předloženého žadatelem a jak tento výpočet a v něm použité údaje žalovaný hodnotil, jak v této souvislosti posoudil námitku, že dokumentace neřeší následné nakládání se zadrženými vodami a nikterak nekvantifikuje využití akumulované vody pro zálivku, na základě jakých podkladů byla posouzena jako dostatečná navržená vsakovací rýha, zda výpočty a navržené řešení odpovídá žalobcem označeným technickým normám, resp. proč žalovaný nepovažoval tuto okolnost za významnou, na základě jakých podkladů a úvah žalovaný přezkoumal závěry stavebního úřadu, že při zvoleném technickém řešení nakládání s dešťovými vodami nedojde k ovlivnění sousedních pozemků (a bude splněna podmínka převzatá ze stanoviska vodoprávního úřadu), a jaký význam žalovaný přikládal splnění

§ 21 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb. Lze tedy konstatovat, že z napadeného rozhodnutí není seznatelné, z jakého důvodu žalovaný považoval odvolací námítky žalobce týkající se likvidace srážkových vod za liché, mylné anebo vyvrácené. Tím žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů. Námitka žalobce, že se žalovaný nevypořádal s tímto okruhem odvolacích námitek, je tedy důvodná. V daném případě přitom nelze vyloučit možnost dotčení žalobce v souvislosti s umístěním stavby na sousedním pozemku a způsobem likvidace dešťových vod ze střechy a zastavěných ploch, též s ohledem na poměry v území, které plynou z hydrogeologického posudku RNDr. K., který je součástí správního spisu. Soud upozorňuje, že se zabýval vypořádáním pouze toho okruhu odvolacích námitek, jehož nevypořádání žalobce v rámci žalobního bodu konkrétně namítl.

23. Z žaloby ani způsobu uplatňování námitek týkajících se likvidace srážkových vod v řízení před správními orgány neplyne, že by ze strany žalobce šlo o šikanózní výkon práva, jemuž by neměla být přiznána právní ochrana. Žalobce je účastníkem řízení jakožto vlastník bezprostředně sousedícího pozemku, který má právo na to, aby jeho námítky směřující k ochraně jeho vlastnického práva byly přezkoumatelným způsobem vypořádány. Jak bylo výše uvedeno, nejde o případ, kdy by žalobce nemohl být stavbou (řešením týkajícím se likvidace dešťových vod) zjevně dotčen na svých vlastnických právech. Požadavek, aby vody byly zasakovány na vlastním pozemku stavebníka a nebyly negativně ovlivněny sousední pozemky, byl přitom uplatněn i ve stanovisku dotčeného orgánu. Skutečnost, že jde o plochu určenou územním plánem k zastavění, účastníky nezbavuje práva vznášet námítky v územním a stavebním řízení. V územním plánu se neřeší splnění požadavků na řádnou likvidaci vod.
24. Soud k vyjádření žalovaného uvádí, že nedostatek odůvodnění nelze zhojit ve vyjádření k žalobě. Na okraj soud uvádí, že soulad s územním plánem je pouze jedním, nikoli jediným z předpokladů, který musí stavba splňovat. Své povinnosti posoudit stavební záměr se stavební úřad nemůže zprostit pouze odkazem na odpovědnost projektanta (přiměřeně viz rozsudek NSS ze dne 9. 4. 2014, č. j. 1 As 12/2014-135), aniž by se obsahem projektu a dalšími podklady zabýval. Pokud by rozhodnutí záviselo na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, pak si správní orgán může opatřit od jiného správního orgánu odborné posouzení, a nelze-li je opatřit, ustanovit znalce (§ 56 správního řádu, viz rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2010, č. j. 1 Afs 71/2009-113). Uvádí-li žalovaný ve svém vyjádření, že se ke zvolenému řešení likvidace dešťových vod vyjádřily dotčené orgány, které je odsouhlasily závazným stanoviskem, nemá toto tvrzení podklad ani v předloženém správním spisu. Ten obsahuje pouze stanovisko ze dne 15. 12. 2016, po jehož vydání byl projekt, pokud jde o řešení dopadu srážkových vod, k výzvě stavebního úřadu upravován. Neplyne z něj, že zvolené řešení podmínky stanovené v tomto stanovisku splňuje.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

25. Soud s ohledem na výše uvedené napadené rozhodnutí ve výroku I podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil v tomto rozsahu žalovanému k dalšímu řízení. Vysloveným závazným právním názorem je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
26. Soud vycházel z údajů obsažených ve správním spisu, jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117,

č. 2383/2011 Sb. NSS). S ohledem na vyslovený právní názor soud pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navržené důkazy hydrologickým posudkem RNDr. Č., hydrogeologickým posouzením RNDr. D., rozhodnutím žalovaného ve věci obdobné stavby na pozemcích p. č. X a X, situačním zakreslením pozemků a fotografiemi ze stavby.

27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci plně úspěšný, a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a za tři návrhy na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši celkem 3 000 Kč a z nákladů na zastoupení advokátem. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Za zastoupení náleží zástupci odměna za tři účelné úkony právní služby (převzetí a přípravu zastoupení, sepsí žaloby a sepsí repliky) dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu a za dva úkony spočívající v podání dvou (samostatných) návrhů na přiznání odkladného účinku dle § 11 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 11 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 1 550 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci žalobce též náhrada hotových výdajů za pět úkonů právní služby ve výši 300 Kč za úkon dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, tedy celkem 1 500 Kč. Jelikož zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí náhrady nákladů též náhrada této daně ve výši 2 919 Kč, kterou je zástupce povinen odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalobci tak náleží na náhradě nákladů řízení částka 22 819 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit dle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
28. Třetím výrokem soud rozhodl dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud neuložil žádnou povinnost, s jejímž plněním by jí mohly náklady vzniknout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. ledna 2021

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu